

РЕШЕНИЕ

№ 200

гр. София, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-28 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивайло Димитров

при участието на секретаря Стефка Ив. Александрова
като разгледа докладваното от Ивайло Димитров Гражданско дело № 20221100103236 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД от Е. И. С. срещу С.О. за осъждането на общината да му заплати сумата от 30 000 лв., заявена като частичен иск от 50 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди - физически болки и страдания в резултат от травматични увреждания, получени от подхлъзване и падане на 01.12.2021 г., върху непочистен от снега участък на тротоар, по протежението на ул. „*****“, в гр. София, срещу бензиностанция „Лукойл“, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба - 29.03.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба са изложени твърдения, че на 01.12.2021 г., придвижвайки се пеша към своето работно място с адрес гр. София, ж.к. „Дружба 1“, ул. ***** - складова база на „А.С.-**“ АД, в района на спирка „Бл. *****“, ищецът е решил да пресече на отсрещния тротоар на ул. „Илия Бешков“ (от страната на бензиностанция Лукойл), в който момент се е подхлъзнал на леда по непочистения тротоар, и пада с цялото си тяло на улицата. Изрично в молба от 29.09.2022 г. ищецът е уточнил, че падането е настъпило на самия тротоар, а не пресичайки пътното платно.

Е. С. поддържа се, че при падането удря силно в земята десния си крак, изпитвайки внезапна остра болка и получава бималеоларна фрактура на десен глезен със сублуксация. Наложило се оперативна интервенция в болница „Вита“ същия ден чрез поставянето в глезена на 10 бр. винта и шина, а кракът му е бил гипсиран с лонгета. След 6-дневен престой в болница „Вита“ е изписан и изпратен у дома за продължаване на лечението, където в продължение на два месеца същият е бил основно в легнало положение, тъй като кракът му е бил подут и изпитвал непоносими болки. Гипсовата лонгета била свалена, а на 19.01.2022

г. в болница „Вита“ са му извадени два от поставените в глезена му винтове, като останалите ще останат в крака му до края на живота му.

Сочи, че процесният инцидент е приет с разпореждане № 510415-351/16.12.2021 г. за трудова злополука по чл. 55, ал. 2 КСО.

От момента на инцидента на 01.12.2021 г. и в продължение на около три седмици ищецът е изпитвал силни болки в глезена, кракът му е бил подут и отекал от пръстите до коляното, като съприкосновението на оттока с поставения гипс е налагало оставането му в състояние на покой на легло в продължение на почти целия м. декември 2021 г. и приемането на различни болкоуспокояващи медикаменти, които първоначално, докато е бил в болницата, са му вливани венозно, а впоследствие е приемал на таблетки у дома. Когато в края на м. 12.2022 г. е свален гипса, кракът му е отслабнал, но глезенът е останал подут, като и до момента е по-дебел от глезена на левия му крак. Поради залежаването и обездвижването му в този продължителен период от време от четири месеца по тялото на ищеца се появили и схващания, изпитвал силни физически и емоционални боли и страдания, не можел да спи, изпитвал страх да се движи, станал е нервен и сприхав, като най-голямото му притеснение е за в бъдеще как ще изкарва прехраната на семейството. Твърди, че към момента на подаване на исковата молба не се е възстановил и продължава да бъде нетрудоспособен, както и да се затруднява в придвижването си и в ежедневно си обслужване.

Счита, че процесният инцидент и в частност получените счупвания в областта на десния крак, са настъпили в причинна връзка с противоправно поведение на служителите на ответната община, които не са изпълнили задължението си по чл. 31 от Закон за пътищата, чл. 48, т. 2, б. „а“ и „б“ от ППЗП, както и в Наредба за поддържане и опазване на чистотата и управление на отпадъците на територията на С.О., да почистват от сняг и да опесъчават залежен и небезопасен тротоарен участък. Ето защо счита, че са налице всички предпоставки за ангажиране деликтната отговорност на общината като собственик на тротоарната площ и отговаряща за нейното стопанисване и поддръжка.

Ответникът С.О. оспорва иска като недопустим, тъй като ищецът следвало да претендира обезщетение от своя работодател поради настъпила трудова злополука. При условията на евентуалност оспорва иска като неоснователен. Соци, че противно на изложеното в исковата молба, спирката, на която е слязъл, и бензиностанция „Лукойл“, са на един и същ тротоар, а не на двата противоположни тротоара.

Счита, че не се доказва злополуката да е настъпила на терен, стопанисван от С.О., и че С.О. е изпълнила задължението си по поддръжка на пътната настилка при зимни условия.

Релевира възражение, че ищецът не е пресякъл улицата на предвидено за пресичане място - светофар или пешеходна пътека съгласно чл. 113 от ЗДвП, с което е съпричинил за настъпване на вредоносния резултат. Предвид уточнението на ищеца, направено след изготвяне на проекта за доклад с молба от 29.09.2022 г., че е паднал на самия непочистен тротоар, а не на пътното платно, с протоколно определение от 10.10.2022 г. съдът е изменил проекта за доклад, като не е приел горепосоченото възражение на ответника предвид неговата неотнормимост към твърдения механизъм на настъпване на злополуката.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, при спазване на разпоредбите на чл. 235 ГПК, намира следното от фактическа и правна страна:

По предявения иск с правно основание чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже, че на сочената дата и място - тротоарна площ, чието стопанисване и поддръжка е задължение на ответника С.О., е паднал поради подхлъзване на заледен участък; както и че в причинна връзка с падането е получил травматични увреждания, от които е търпял неимуществени вреди - твърдените болки и страдания, и затруднения във възстановителния му период, неприключил и понастоящем.

На първо място съдът намира за неоснователно възражението в отговора на исковата молба за недопустимост на предявения иск, тъй като ответникът, в качеството на работодател на неговите служители, които по твърдения на ищеца не са осъществили правнодължимата дейност по снегопочистване на тротоара, отговаря на самостоятелно основание като възложител на работа, извън тази на работодателя на пострадалия и за последния не съществува нормативно задължение или поредност да предяви претенцията си първо или единствено срещу собствения си работодател, а не и срещу С.О..

По делото е прието като доказателство разпореждане №5104-15-351 от 16.12.2021 г., издадено от НОИ, Териториално поделение - Пловдив, според което на 01.12.2021 г. Е. И. С. на път за работа във фирма „А.С.-***“ АД, при опит да пресече ул. „***** - 1“, гр. София, се е подхлъзнал на заледения тротоар и паднал, при което е получил фрактура на глезена на десния крак. Така описаният инцидент е приет за трудова злополука по чл. 55, ал. 2 от КСО.

По делото е разпитан свидетеля Д.Н.Г., който сочи, че през м. декември 2021 г. е бил служител на бензиностанция „Лукойл - Дружба-1, находяща се на ул. „Илия Бешков“ в гр. София, като след Нова година е напуснал тази работа. Докато е работил дневна смяна в бензиностанцията и отивал да зареди друг автомобил с бензин, в същото време видял на отсрещния тротоар как непознат мъж се подхлъзва, падна и десният му крак остава изкривен, а човекът изкрещял от силна болка. Притекъл се на пострадалия на помощ, който не бил в състояние да стъпва на травмирания крак. С помощта на свидетеля пресекли улицата и последният го оставил да седне на ъгъла на бензиностанцията, докато Д.Г. е отишъл до бензиностанцията, за да му донесе пластмасов стол, на който да седне и да се обади на телефон 112. Връщайки се видял, че пострадалият вече се е обадил по телефона и пристигнала кола, от която слезли мъж и жена. Те му помогнали да стане и да влезе в колата, след което го откарали към неизвестно за свидетеля място. Сочил, че инцидентът се е случил на 01.12.2021 г., не познавал пострадалият и не знае името му. Описва, че трототът откъм бензиностанцията е бил почистен от сняг, тъй като свидетелят и другите служители имали такова задължение, но отсрещният тротоар, по който е вървял пострадалият, е бил непочистен от сняг и целият в лед.

Свидетелят В.И. В. сочи, че от 2015 г. и понастоящем работи във фирма „А.С.-***“, която е склад за метали в ж.к. „Дружба“ и е колега на Е. С.. Последният изпълнява функции на такелажник - когато има поръчка на клиент за метали ищецът изнася съответния метал от мястото, където е поставен, подготвя поръчката, предава на клиента продукта и оформя

документите. Също така има за задача да приема стока от склада в гр. Пловдив, като металите се разтоварват с кран, с мотокар и на ръка, когато е необходимо, а работата му е физическа и е свързана с движение.

Сочи, че на 01.12.2021 г., пътувайки с колегка за работа към 07:45 ч. по ул. „Илия Бешков“, видял на входа на бензиностанция „Лукойл“ ищеца на един крак и с изкривено от болка лице. Спрял веднага, за да разбере какво се е случило, а междувременно от бензиностанцията е дошъл мъж, който носел стол на Е. С., за да седне. Помогнали му да се качи в колата, защото видели, че случаят е сериозен и няма да може да изчакат „Бърза помощ“. Закарали пострадалия в болница Пирогов, където лекарите му казали, че спешно трябва да се оперира крака, защото е с много лошо счупване. Междувременно съобщил на работодателят им за инцидента, който ги насочил и те отишли за операция в болница „Вита“. Соци, че през цялото време на транспортирането му ищецът изпитвал силни болки. Твърди, че след като му посочили мястото, на което е паднал колегата му, свидетелят видял, че това е срещуположният на бензиностанцията тротоар, който не е бил почистен от сняг.

Заявява, че Е. С. отсъствал от работа около 8 - 9 месеца и се върнал през м. август 2022 г. Изпълнява същата длъжност отпреди инцидента, но с доста по-ограничени функции, защото не може да се движи, както преди, още куцал, не можел да вземе нещо тежко и да го носи на по-дълго разстояние, за да свърши тази работа. Не знае да му е предлагано да бъде назначен на друга позиция, тъй като фирмената дейност не е широкопрофилна и квалификацията на ищеца е именно за този вид работа.

Свидетелят Д.А. С.а, съпруга на ищеца, сочи, че около обяд на 01.12.2021 г. мъжът ѝ се обадил по телефона и ѝ съобщил, че е претърпял инцидент, при който паднал на тротоара и си счупил крака на път за работа, като чакал да бъде опериран в болница „Вита“. Прекарал около една седмица в болничното заведение, а след изписването месеци наред не е можел сам да обслужва битовите и хигиенните си навици, като особено много се нуждаел от помощ през първите два месеца, докато се придвижвал с патерици, като гипсът бил премахнат на първия месец. Оплаквал се, че кракът го боли и постоянно бил в легнало положение, дори се хранил на дивана, като единствено ставал да отиде до тоалетна. Започнал да излиза от дома си за рехабилитацията през м. март и м. април 2022 г., която продължавала по две седмици, като от м. май 2022 г. лекарите му казали, че вече трябва самостоятелно да ходи. Соци, че и понастоящем ищецът накуцва, а при всяка промяна във времето, когато стане студено, започва да изпитва болки в крака. Имало период, в които от болките не можел да спи. След инцидента станал нервен и сприхав, защото ситуация за цялото семейство била доста трудна – свидетелката поела изцяло грижата за дома и детето, което било на възраст от година и половина. Едва от м. май 2022 г. Е. С. станал по-активен, като се върна на работа след средата на м. август същата година.

По делото е прието като доказателство писмо изх. № 07-00-126 от 24.10.2022 г., издадено от Агенция пътна инфраструктура, Областно пътно управление – София, според което бул. „Илия Бешков“ се намира в урбанизираната територия на гр. София и е част от общинската пътна мрежа на С.О., като именно в задължение на последната е поддръжката на този пътен участък.

Според приетата без възражения от страните съдебномедицинска експертиза в причинна връзка с процесния инцидент ищецът е получил двуглезенно счупване на дясната глезенна става със сублуксация. Патоморфологично се касае за счупване на външния глезен на нивото на синдесмозата и над нея, фрактура на медиалния малеол с външно изместване и на скочната кост, която фрактура се определя като най-сложната по степен (от общо три степени). Клинично се наблюдава остра силна болка, деформация на анатомичната област с външно позициониране на ходилото, патологична подвижност в областта на фрактурите и невъзможност за активни движения, а след травмата се образува нарастващ фрактурен хематом и посттравматичен оток. От медикобиологична гледна точка е налице трайно нарушена функция на десния долен крайник за период по - голям от 30 дни.

На 01.12.2021 г. е извършено наместване на фрактурите и гипсова имобилизация в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ ЕАД, а същия ден в МБАЛ „Вита“ е проведено оперативно лечение - открито наместване на счупванията и фиксация с плака и винтове за външния глезен, фиксация на синдесмозата с два броя винтове и поставяне на два броя спонгиозни винтове на вътрешния глезен. На 19.01.2021 г. оперативно са отстранени два броя супрасиндесмални винтове.

Непосредствено след травмата пострадалият е изпитвал много силни болки, дължащи се на счупените кости, разместването, разкъсването на периоста и костните крепитации. Постепенно са нараснали фрактурния хематом и посттравматичния оток, което засилвало болките. □

Следоперативно също се наблюдава болкови симптом, дължащ се на травмата и на проникването през меките тъкани, наместването на фрактурите, металната им фиксация, постоперативния хематом и оток. След 30-я ден ищецът е започнал етап на активната рехабилитация и болките са в резултат от преодоляването на контрактурите, възстановяването на мускулната сила и еластичност, и постепенното участие на крайника в опорната фаза на походката. Травмата е наложила използването на патерици за период около 90 дни, ненатоварване на крайника, постепенно адаптиране към опорната фаза на походката и затруднения в извършването на личния тоалет.

Към момента на лично извършения му от вещото лице преглед Е. С. все още изпитва болки при продължително натоварване, като се образува и лек оток около глезена. В съдебно заседание експертът пояснява, че състоянието на оперативните цикатрикси е добро, като има леко проминиране на главичките на винтовете в областта на външния глезен - подкожно, които му създават дразнене и ищецът се оплаква, че в края на работния ден получава отток в глезена, който през нощта намалява или изчезва. По кожата се наблюдават останали постоперативни цикатрикси с дължина около 6 см. от медиално и около 11 см. от външната страна, зараснали първично.

Според експертизата проведеното лечение е било успешно, а лечебният и възстановителният периоди са продължили общо 240 дни и се покриват с ползваната временна нетрудоспособност. При желание на ищеца предстои планиране и окончателно отстраняване на металните импланти от крака му. В средносрочен план от 10-15 години вещото лице допуска възможна поява на болки, свързани с някакъв вид начален артрит на

ставата, но категорично заключение за подобно състояние понастоящем не би могло да се даде.

В съдебно заседание вещото лице сочи, че функционално като движение, опора и походка Е. С. няма проблеми да се върне на работа, а продължаващите оплаквания от оток и болки са обясними от медицинска гледна точка, като прогнозата е за пълно възстановяване при ищеца.

При съвкупната преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът намира за установено, че на 01.12.2021 г. Е. С. е претърпял падане на посоченото в исковата молба място – тротоарната площ по протежението на ул. „Илия Бешков“ в ж.к. „Дружба“ в гр. София, срещу бензиностанция „Лукойл“, от която е получил двуглезенно счупване на дясната глезенна става. Съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля Д.Н.Г., който, освен че не е заинтересован от делото, е и станал пряк очевидец как ищецът се е подхлъзнал и паднал на процесния тротоар, както и че тази площ не е била почистена от сняг и покрита с лед. Показанията му се потвърждават и от тези на свидетеля В.И В., който, макар и да не е видял падането на ищеца, в кратък интервал от време след това непосредствено е възприел, че сочената от пострадалия и от свидетеля Г. тротоарната площ е била непочистена от сняг, както и че ищецът се е намирал в близост до това място във физическа невъзможност да се придвижва самостоятелно предвид полученото счупване на десния крак.

Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗОС, вр. с § 7, т. 4 ПЗР ЗМСМА, улиците в рамките на населеното място, които не са част от републиканската пътна мрежа, представляват публична общинска собственост. Според §6, т. 6 от ЗДвП „Тротоар“ е изградена, оградена или очертана с пътна маркировка надлъжна част от пътя, ограничаваща платното за движение и предназначена само за движение на пешеходци, т.е. тротоарът се явява част от улицата. По силата на чл. 11, ал. 1 ЗОС, както и на чл. 31 от Закон за пътищата, общината е длъжна да управлява и поддържа общинските пътища, включително и улиците, в рамките на населеното място. Тази дейност обхваща не само рехабилитационен тип ремонти на платното за движение на возила и/или на тротоарната площ, но и полагането на грижи за чистотата им, включително снегочистване и осигуряването на безопасно придвижване на пешеходци.

Предвид анализа на визираната нормативна уредба се налага извод, че общината носи отговорност за вреди, настъпили при движение на пешеходец по непочистен тротоар (изрично в този смисъл решение № 124 от 18.07.2019 г. по гр. д. № 3057/2018 г., IV г. о. на ВКС). Процесната тротоарна площ се намира в жилищен квартал на територията на С.О., поради което именно ответникът е следвало да предприеме съответните действия по почистване на натрупания сняг, а бездействието му е в разрез със закона и е станало причина за получаването на травматични увреждания у Е. С.. Ето защо и ищцовата претенция се явява доказана по основание.

Размерът на обезщетението за неимуществени вреди в хипотезата на непозволено увреждане се определя от съда в съответствие с установения в чл. 52 от ЗЗД принцип за справедливост. Съдът кредитира изцяло заключението на приетата без възражения от

страните съдебномедицинска експертиза, според която в причинна връзка с падането ищецът е получил двуглезенно счупване на дясната глезенна става. Установени по делото факти, релевантни към определяне на обезщетението също така са: претърпените оперативни интервенции посредством открито наместване на счупванията и фиксация с плака и винтове, както и последващото отстраняване на два от винтовете на 19.01.2021 г.; невъзможността за самостоятелно придвижване през първите около 90 дни, когато се е налагало използването на патерици и възникналата необходимост от чужда помощ в ежедневно обслужване на ищеца; необходимостта от провеждането на рехабилитация за два периода от по две седмици; общият възстановителен период от около осем месеца, през който макар и болките в крайника да са отслабвали и функционалността му да се е възвръщала, ищецът е продължавал да търпи неудобства при придвижването си, които е житейски логично да са повлияли негативно върху емоционалното му състояние; продължаващите и понастоящем спорадични болки и отток в глезена при продължително движение, което в конкретиката на изяснените му трудови функции по приемане на материали и подготовка на направени от клиенти поръчки, предполага работа, при която стъпва на увредения крайник през значителна част от работното му време. Съдът не взема предвид възможността в резултат от травмата след период от 10-15 години пострадалия да развие артрит, тъй като тази прогноза, както вещото лице сочи, е само хипотетична и към момента няма категорични данни за подобен еднозначен извод. Необходимо е също така да се отчетат и благоприятният възстановителен процес, липсата на остатъчни трайни увреждания и възможността на увреденото лице да продължи трудовата си дейност и да се социализира, като според СМЕ е настъпило пълно функционално възстановяване в движението, опора и походката, и лицето полага труд, макар и при изяснените спорадични болки, като прогнозата е за настъпване на пълно оздравяване.

Следва да се отбележи, че за определянето на размера на обезщетението съдът взема предвид и установената по други дела съдебна практика по присъждане на обезщетения срещу С.О. за сходни случаи на увреждане (решение № 60313 от 08.02.2022 г. по гр. д. № 937/2021 г., IV г. о. на ВКС и решение № 196 от 03.02.2021 г. по гр. д. № 925/2020 г., IV г. о. на ВКС), но при отчитане социално - икономическите условия на живот в страната към 01.12.2021 г., включващи и по-интензивни инфлационни процеси, започнали след средата на 2020 г., активната възраст на ищеца (38 години) и конкретно установените по делото период на възстановяване и остатъчни инцидентни болки при претоварване на крайника.

С оглед гореизложеното съдът намира, че сумата от 25 000 лв. представлява справедливо обезщетение по смисъла на чл. 52 от ЗЗД за репарирание на неимуществените вреди, причинени от процесния инцидент. До този размер ищцовата претенция се явява основателна, а за разликата до претендираните 30 000 лв., заявени като частични от 50 000 лв., искът подлежи на отхвърляне.

Като последица от уважаването на главния иск, върху размера на определеното обезщетение следва да се присъди законна лихва от претендираната дата на подаване на исковата молба - 29.03.2022 г.

На ответника, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, следва да бъдат присъдени направените

разноски в общ размер на 2666,67 лв., от които: 416,67 лв. – за СМЕ; 1000 лв. – за държавна такса; и 1250 лв. – за адвокатско възнаграждение. Последното е претендирано в размер на 1800 лв., който съдът го намира за прекомерно и го намалява до размера на 1500 лв. предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото, но при отчитане, че същото е протекло в две съдебни заседания с изслушване на трима свидетели и съдебна експертиза.

Съобразно отхвърлената част от исквете, в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 20 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.О., представлявана от кмета Й.Ф., с адрес гр. София, ул. „*****, да заплати на Е. И. С., с ЕГН *****, със съдебен адрес гр. София, бул. „*****, партер чрез адв. К. К., на основание чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, сумата от **25 000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди - физически болки и страдания в резултат от травматични увреждания, получени от подхлъзване и падане на 01.12.2021 г. върху непочистен от снега участък на тротоар по протежението на ул. „*****, в гр. София, срещу бензиностанция „Лукойл“, **ведно** със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на исквата молба - 29.03.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, *като ОТХВЪРЛЯ* иска за главницата над присъдените 25 000 лв., до претендираните 30 000 лв., заявени като частичен иск от 50 000 лв., поради неговата неоснователност, **както и ОСЪЖДА** ответника да заплати на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, съдебни разноски в общ размер на **2666,67 лв.**

ОСЪЖДА Е. И. С., с ЕГН *****, със съдебен адрес гр. София, бул. „*****, партер, чрез адв. К. К., да заплати на С.О., представлявана от кмета Й.Ф., с адрес гр. София, ул. „*****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, юрисконсултско възнаграждение в размер на 20 лв.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски апелативен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____